

ONDINA *Willem Geluk* says:

[5 January 2010 at 18:57](#)

INDIAN OCEAN: 11 Nov., Indian minesweeper Bengal (1-3" gun) and the Dutch merchantile tanker Ondina (1-4") are attacked by Japanese armed merchant cruisers Hokoku Maru and Aikoku Maru (both armed with 6-6"). Hokoku Maru was sunk and Aikoku Maru was driven off:

ZEESLAG OP 11 NOVEMBER 1942 MAAKTE EEN EIND AAN DE JAPANSE PIRATERIJ IN DE INDISCHE OCEAAN

Onder verantwoordelijkheid van de Nederlandse regering te Londen hebben in de jaren 1940 – '45 Nederlandse zeelieden deelgenomen aan acties om Japan en Duitsland te verslaan in hun beheersing van de Indische Oceaan. Hierbij moet worden opgemerkt dat de Nederlandse koopvaarders een vaarplicht hadden tijdens de Tweede Wereldoorlog.

Deze zeelieden waren de vertolkers van het boek "Mare Liberum", dat in november 1608 was gepubliceerd. Het handelde over het recht dat aan de Nederlanders toebehoort om deel te nemen aan de handel op Oost Indië; hoofdstuk vijf handelde over de Indische Oceaan.

In het begin van de Tweede Wereldoorlog voerden geallieerde tankers olie en andere producten uit het Midden-Oosten naar Australië.

Duitse piraten trachtten echter deze transporten aan te vallen en te plunderen. De band tussen de Japanners en de Duitsers was niet zo sterk als die tussen de geallieerde troepen; ze wantrouwden elkaar vanaf het begin van hun bondgenootschap.

Een groot deel van de lagere Japanse officieren was onder de indruk van de prestaties van de Duitsers inzake het plunderen en torpederen van de geallieerde bevoorradingslijnen.

De Japanse Keizerlijke Marine had daarom halverwege 1941 besloten om druk op de scheepvaartroutes te houden.

Veertien koopvaardijsschepen – de Tokusetsu Junyokan – werden omgebouwd tot raiders; van deze schepen werden de Aikoku Maru en Hokoku Maru (van de Osaka Shipping Line in beslag genomen voor militair gebruik) direct operationeel ingezet. De overige schepen waren de Kinjosan Maru, Kinryu Maru, Asaka Maru, Kongo Maru, Awata Maru, Noshiro Maru, Bangkok Maru, Saigon Maru, Ukishima Maru, Kiyosumi Maru, Akagi Maru en Gokoku Maru.

De resultaten van hun acties waren o.a. het torpederen en bombarderen van de Vincent (USA), Malama (USA), Elysia (Brits) en het prijsmaken van de Genota (Nederland) en de Hauraka (Nieuw Zeeland).

Hieronder wordt het relaas van hun laatste actie beschreven.

In november 1942 stoomde het Nederlandse tankschip Ondina (van de N.V. Petroleum Maatschappij La Corona, Lloyd's register 79860 / PGMT, 6341 ton, 11 mijl, uitgerust met één kanon van 10,5 cm en luchtafweermitrailleurs, verspreid over het schip), onder bevel van kapitein Willem Horsman, door de Indische Oceaan, ingezet op de lijn tussen Fremantle in Australië en Abadan op de olierijke kust van de Perzische Golf.

De Ondina werd geëscorteerd door het korvet Bengal (455 ton, 16 mijl, uitgerust met één kanon van 7,5 cm en enkele luchtafweermitrailleurs), onder bevel van luitenant-ter-zee 1ste klasse William J. Wilson, RNR, van de Royal Indian Navy.

De Bengal voer onder de vlag 'White Ensign'.

Dit korvet kon de oversteek naar Brits-Indië niet zelfstandig maken, omdat de brandstofvoorraad ontoereikend was.

Het was de bedoeling dat dit kleine konvooi in Diego Garcia uit elkaar zou gaan: de Ondina naar de Perzische Golf en de Bengal naar Colombo. De escorte van de Bengal was van weinig betekenis.

Toen de commandant van H.M.I.S. Bengal aan kapitein Willem Horsman meedeelde dat hij de Ondina onder zijn hoede moest nemen, glimlachte Horsman.

Hij zei tegen de commandant "ik ben erg dankbaar voor uw escorte, want twee zijn meer waard dan één. Maar uw scheepje is zo klein, dat u er op kunt rekenen dat ik u niet in de steek zal laten, wanneer het onverhoopt op vechten aankomt".

De Ondina was, zoals alle geallieerde koopvaardij schepen, door de Defensive Equipment Merchant Service uitgerust met één kanon.

De Conventie van Geneve had besloten dat een schip, waarbij het kanon achterop stond in plaats van voorop, niet getorpedeerd mocht worden; het was dan alleen defensief bewapend.

Op 11 november voeren de Ondina en de Bengal in kiellinie met 10 mijl vaart.

Toen dit konvooi zich op ongeveer 1470 mijl ten NW van Fremantle bevond (19050' ZB en 92040' OL), doken plotseling twee grote schepen aan de kim op. Met hoge vaart kwamen zij op het geallieerde konvooi af. (Deze schepen waren op 1 november 1942 uit Singapore vertrokken voor een piratentocht in de Indische Oceaan.)

De commandant van de Bengal vorderde het verkenningsein met zijn seinzoeklicht, maar de naderende schepen bleven het antwoord schuldig.

Aan boord van de geallieerde schepen begreep men dat het konvooi op een verband van twee Japanse raiders was gelopen. Deze raiders hadden op 5 november 1942 Singapore verlaten voor een offensief tegen de koopvaardij.

De Bengal seinde aan de Ondina zich uit de voeten te maken, terwijl ze tevens een ontmoetingsplaats voor de volgende dag opgaf. Daarna stoomde het kleine fregat op volle kracht recht op de vijand af om de aftocht van zijn beschermeling, de Ondina, te dekken.

Kapitein Horsman dacht echter niet aan wegllopen. Hij had beloofd de Bengal in geval van nood te zullen bijstaan en "een man een man, een woord een woord."

De voorstomende Japanse raider (Hokoku Maru, 10.439 ton, kapitein-ter-zee Hirohi Imazato) opende om 12.05 uur het vuur en concentreerde dit op de Ondina.

De Bengal, die was afgedraaid en achter de Ondina langs gevaren, opende om het vuur op de kaper Hokoku Maru.

(De rapporten van Ondina en Bengal over de tijdstippen, inzake het openen van het vuur, verschillen van elkaar.)

De tweede Japanse kaper (de Aikoku Maru, 10.439 ton, kapitein-ter-zee Tamotsu Oishi) bevond zich toen op 6 mijl van de gevechtsscene.

Om 12.07 was de Hokoku Maru binnen bereik van de Ondina gekomen;

Op de brug van de tanker bevonden zich naast kapitein Willem Horsman, de eerste stuurman M.J. Rehwinkel en een Chinese roerganger.

De tweede stuurman B.B. Bakker, die als geschutscommandant optrad en bij het

kanon stond, vroeg om het vuur te mogen beantwoorden. Bakker kreeg van Horsman de gevraagde toestemming.

De eerste salvo's misten, maar bij de derde salvo sloeg een granaat in op de midscheepse opbouw van de Hokoku Maru.

Het vijfde schot veroorzaakt een geweldige explosie op de Hokoku Maru: een 'lucky shot'.

De Bengal wendde zich nu naar de tweede raider.

De Japanner schoot terug en boekte op de Bengal een aantal treffers.

Op het korvet brak brand uit. De bemanning van het oorlogsscheepje wierp een aantal neveltonnen over boord en was weldra aan het oog van de Ondina onttrokken.

Op de Ondina nam men aan dat het was afgelopen met het dappere kleine fregat.

De tweede Japanse raider – de Aikoku Maru – verlegde nu zijn vuur op de Ondina, die verwoed terugschoot. De gezagvoerder van de Ondina dacht dat hij nu alleen was.

Hij zou de strijd pas staken nadat alle ladingen waren afgevuurd.

De Ondina kreeg het zwaar te verduren; één van de treffers haalde de steng van de achtermast met de antenne omlaag. Hierdoor was het onmogelijk om het noodsein RRR uit te zenden.

Om 12.45 was de munitie geheel opgeschoten; dit werd door de tweede stuurman Bakker aan gezagvoerder Willem Horsman gerapporteerd. Horsman gaf order om smokefloats vrij te zetten. Dit had weinig effect; Horsman zag zich toen gedwongen om de ongelijke strijd te staken. Horsman liet de witte vlag hijsen ten teken van overgave en gaf opdracht tot het stoppen en verlaten van het gehavende schip. Direct hierna kreeg de brug een voltreffer; Horsman werd dodelijk gewond.

De eerste stuurman nam met even grote zelfverzekerde kalmte de taak van Horsman over.

De Ondina werd verlaten, sloepen en vloten verwijderden zich van de verloren gewaande tanker.

Om 13.10 uur zag de bemanning van de Ondina het voorschip van de kaper Hokoku Maru met de boeg omhoog in de diepte zinken.

De kaper Aikoku Maru naderde de Ondina, sloepen en vloten tot op 400 meter. Om 13.15 uur vuurde deze kaper twee torpedo's af op de Ondina; de tanker werd aan stuurboord getroffen in tank I en II. Hierdoor kreeg de Ondina zware slagzij.

Kapitein Tamotsu Oishi gedroeg zich na het zien zinken van de Hokoku Maru als een 'Major War Criminal': hij liet de sloepen en vloten van de Ondina mitrilleren. Alle sloepen werden lek geschoten; een aantal mensen werd ernstig gewond. De hoofdmachinist en drie Chinese schepelingen waren gedood.

Volgens Japanse opvattingen behoorde een koopvaardijchip zich niet als een oorlogsschip te gedragen.

De Aikoku Maru draaide nu af en ging drenkelingen oppikken van de gezonken raider Hokoku Maru. Van de 354 koppen waren 76 mensen omgekomen, inclusief kapitein Hiroshi Imasato.

Toen alle zwemmende Japanners binnen boord waren, keerde de vijandelijke raider terug naar de Ondina. Omdat deze nog steeds dreef, lanceerde de raider nogmaals een torpedo. Deze miste de tanker echter. De Japanners gaven er nu de brui van. Zij begonnen zich onveilig te voelen op een terrein waar geallieerde kruisers in de buurt

konden zijn. De Aikoku Maru liet de Ondina en haar overlevenden, die op enige afstand in reddingboten het verloop van de gebeurtenissen afwachtten, aan hun lot over en verdween via Singapore naar Rabaul.

Nadat de raider verdwenen was verzamelde de bemanning zich in de reddingboten op een afstand van vier mijl van de Ondina.

Er werd nagegaan welke bemanningsleden gesneuveld of gewond waren; ook werd er algemene scheepsraad gehouden. Bakker stelde voor om naar het schip terug te keren om te trachten water en voedsel van het wrak te halen. In de buurt van het schip gekomen vroeg Bakker aan een paar vrijwilligers om met hem aan boord te gaan. Aan dek bleek dat het schip niet veel dieper gezonken was sinds het moment dat de bemanning het schip verlaten had. De gedachte kwam op dat het wellicht mogelijk zou zijn om het schip te behouden. Door verschillende afsluiters te openen kwam de Ondina weer 'recht' te liggen. Onderzoek in de machinekamer wees uit dat deze in 'geringe' mate beschadigd was.

Om zeven uur in de avond waren alle overlevenden weer aan boord van de Ondina; de vele branden werden geblust.

Er werd koers gezet terug naar Fremantle. De zwaar beschadigde tanker, die aanvankelijk voer met 35 graden slagzij, bereikte op 18 november de haven. Na aankomst vernam men dat ook de Bengal, waarvan de opvarenden de Ondina reeds hadden afgeschreven, op 17 november de haven van Diego Garcia had gehaald.

De Ondina was het eerste koopvaardijship dat na de bevrijding een Nederlandse haven binnenliep. Het schip werd onderscheiden met de Koninklijke Vermelding 'Dagorder'. Horsman (postuum) en Bakker werden onderscheiden met de Militaire Willems Orde.

Kapitein Oishi Tamotsu werd nooit vervolgd voor het mitrilleren van de overlevenden van de Ondina.

De kapiteins Oishi Tamotsu en Imazato Hiroshi werden postuum bevorderd tot Schout-bij-nacht.

Van de originele raiders waren er vijf gezonken; de overwinning van de Ondina en Bengal zorgde er vervolgens voor dat de Japanse Keizerlijke Marine het plunderen en kapen van koopvaardijshepen in de Indische Oceaan werd gestaakt.

Literatuur

- Bezemer K.W.L., Geschiedenis van de Nederlandse Koopvaardij in de Tweede Wereldoorlog, Elsevier, Amsterdam/Brussel, MCMLXXXVI.
- Edwards B., 'Blood and bushido: Japanese atrocities at sea, 1941-1945'.
- Edwards B., 'Beware the Grey Widow-Maker: The Ungoing Harvest of the Sea', Brick Tower, 2004.
- Hampshire A.C., 'Lilliput Fleet', William Kimber, London, 1957.
- Kelder A.R., ' "Ondina" wreekt "Genota" ', in: "de blauwe wimpel", 38e jaarg. nr. 12, 1983.
- Kroese A., 'Neerland's Zeemacht in Oorlog', The Netherland Publishing Company, London, 1944.
- Kroniek van de Week, "Een tanker vecht met twee oorlogsschepen ... door B.B.

Bakker" No. 8, 20 november 1948.

- Münching L.L. von, 'De Nederlandse koopvaardijvloot in de Tweede Wereldoorlog'.
- 'Oranje', 1ste Jaargang No. 11, Melbourne, 1943.
- Poniewrski B., 'HMAS Sydney Inquiry 1997 – Submission'.
- Prime Minister's Office, 'Scrapbook 3', Sydney, 1942.
- Roskill S.W., 'War at sea 1939-1945, volume II The period of balance' in "History of the Second World War", London, 1956.
- Satyindra Singh AVSM, 'Blueprint to Bluewater–The Indian Navy 1951-65'.
- Sukani, 'Hearts of Oak', in: "India Review", Washington, December 2008.
- Supplement to The London Gazette, 12 July, 1948 (Nr. 38349).
- The London Gazette: 29 January 1943, 30 July 1943, 17 September 1946, 8 and 9 July 1948.
- The Naval Review, "Actions against raiders", Vol. XXXVI, No. 4, November 1948.
- Valkenier W.A.J.P., 'Op de valreep', Lanasta, Emmen, 2008.
- Wolf K., 'Twaalf dagen schipper', in: "Panorama", 43ste jaarg. No 3, 1956.

Willem Geluk, Steenwijk.

1. *Willem Geluk* says:

[5 January 2010 at 20:38](#)

January 5th, 2010 at 18:57

INDIAN OCEAN: November 11, Indian minesweeper Bengal (1-3 "gun) and the Dutch tanker Ondina Merchantile (1-4) are attacked by Japanese armed merchant cruisers Hokoku Maru and Maru Aikoku (both armed with 6.6") . Hokoku Maru was sunk and Aikoku Maru was driven off:

Battle 11 NOVEMBER 1942 TO PUT AN END TO THE JAPANESE PIRACY IN THE INDIAN OCEAN

Responsibility of the Dutch Government in London in the years 1940 – '45 Dutch sailors participated in actions to defeat Japan and Germany in their control of the Indian Ocean. It should be noted that the Dutch merchants had a sailing duty during the Second World War.

These sailors were the interpreters of the book "Libervm Mare", which was published in November 1608. It was about the right that belongs to the Dutch participation in the trade in East Indies; chapter five covered the Indian Ocean.

In the beginning of the Second World War claimed allied oil tankers and other products from the Middle East to Australia.

However, these shipments German pirates tried to attack and plunder.

The relationship between the Japanese and the Germans were not as strong as that between the allied forces, they distrusted each other since the beginning of their alliance.

Much of the lower Japanese officers were impressed by the performance of the Germans on the looting and torpedoing of the Allied supply lines.

The Japanese Imperial Navy had therefore decided to press mid 1941 on the routes to take.

Fourteen merchant ships – the Tokusetsu Junyokan – were converted to raiders, these ships were Aikoku Maru and Hokoku Maru (Osaka Shipping Line of the confiscated for military use) direct operational deployment. The other ships were

Kinjosan Maru, Maru Kinryu, Asaka Maru Maru Congo, Awata Maru, Noshiro Maru Maru Bangkok, Saigon Maru, Ukishima Maru, Kiyosumi Maru, and Gokoku Akagi Maru Maru.

The results of their actions included the bombing of the torpedo and Vincent (USA), Malama (USA), Elysia (British) and the price of the Genota (Netherlands) and the Hauraka (New Zealand).

Below is the story of their last action described.

In November 1942 the Dutch tanker Ondina steamed (from the Petroleum Maatschappij NV La Corona, Lloyd's Register 79,860 / PGMT, 6341 ton, 11 miles, equipped with a cannon of 10.5 cm and anti-aircraft machine guns, scattered about the ship), commanded by Captain William Horsman, the Indian Ocean, deployed on the route between Australia and Fremantle in Abadan in oil-rich coast of the Persian Gulf.

The Ondina was escorted by the corvette Bengal (455 tonnes, 16 miles, equipped with a 7.5 cm cannon and some anti-aircraft guns), commanded by Lieutenant-at-Sea 1st class ** William J. Wilson, RNR, of the Royal Indian Navy.

The Bengal run under the banner 'White Ensign'.

This corvette was crossed over to British India not independent, because the fuel supply was insufficient.

The intention was that this small convoy in Diego Garcia would go out together: the Ondina to the Persian Gulf and Bengal to Colombo. The escort of Bengal was of little significance.

When the commander of H.M.I.S. Bengal to Captain William Horsman Ondina announced that he had taken under his wing, smiled Horsman.

He told the commander "I am very grateful for your escort, because two are worth more than one. But your ship is so small that you can count on you I will not abandon them when the fight comes on unexpectedly.

The Ondina was, like all Allied merchant ships, the Merchant Service Equipment Defensive equipped with a gun.

The Geneva Convention had decided that a ship, which stood behind the gun instead of lead, should not be torpedoed, it was only defensively armed.

On November 11 and enter the Ondina Bengal in the keel line speed with 10 miles. When the convoy at about 1470 miles from Fremantle was at NW (19050 'S and 92,040' E), appeared suddenly two large ships on the horizon. With high speed they arrived at the Allied convoy off. (These ships were on November 1, 1942 from Singapore left for a trip pirates in the Indian Ocean.)

The commander of the Bengal claimed the reconnaissance signal his searchlight signal, but the approaching ships were the answer.

On board of the Allied ships in the convoy was understood that a connection of two Japanese raiders were gone. These raiders had left Singapore on November 5, 1942 for an offensive against the merchant.

The Bengal telegraphed to the Ondina to abscond, while also meeting the next day gave up. Then the small frigate steamed at full force right on the enemy to retreat from his protegee, the Ondina to cover.

Captain Horsman thought not to run away. He had promised the Bengal in case of emergency to assist and 'one man one man, one word one word. "

The steaming Japanese raider (Hokoku Maru, 10,439 tons, master-at-sea Hirohi Imazato) opened at 12.05 hours the fire and it focused on the Ondina. The Bengal, which had been turned back and dangers along the Ondina, opened to fire on the privateer Hokoku Maru.

(The reports and Ondina Bengal on timing, on the opening of the fire, different.)

The second Japanese hijacker (the Aikoku Maru, 10,439 tons, master-at-sea Tamotsu Oishi) was then at 6 miles from the battle scene.

To 12.07, the Hokoku Maru came within reach of the Ondina; On the bridge of the tanker were alongside captain William Horsman, the first mate MJ Rehwinkel and a Chinese helmsman. The second mate B.B. Bakker, who acted as an artillery commander and the gun was, the fire may be asked to answer. Bakker was Horsman of the requested authorization.

The first salvos were missing, but the third salvo hit on a grenade in the midship structure of the Hokoku Maru.

The fifth shot caused a tremendous explosion on the Hokoku Maru, a "lucky shot".

The Bengal now turned to the second raider.

The Japanese shot back and recorded a number of hits on the Bengal.

On the corvette fire broke out. The crew of the boat threw a war of fog barrels overboard and was soon to the eye of the Ondina removed.

The Ondina was assumed it had ended with the brave little frigate.

The second Japanese raider – the Aikoku Maru – now shifted his fire on the Ondina, who shot back angrily. The commander of the Ondina thought he was alone.

He would stop the fight only after all charges were fired.

The Ondina was the suffering, one of the hits took the stem of the mast behind the antenna. This made it impossible for the emergency broadcast signal RRR.

At 12.45 the ammunition was completely coiled, this was the second mate of captain Willem Bakker Horsman reported. Horsman gave smokefloats order to free up. This had little effect; Horsman saw themselves as forced to abandon the unequal struggle. Horsman showed the white flag hoisting a sign of surrender and ordered to stop and leaving the crippled ship.

Immediately after the bridge received a direct hit, Horsman was mortally wounded.

The first mate took with equal calm confident about the task of Horsman.

The Ondina was abandoned, boats and rafts are removed from the tanker lost.

At 13.10 hours, the crew of the Ondina the bow of the hijacker Hokoku Maru with the bow up in the depth sunk.

The hijacker Aikoku Maru approached the Ondina, boats and rafts up to 400 meter.

At 13.15 the hijacker fired two torpedoes at the Ondina, the tanker was hit in the starboard tank I and II. This gave the heavy heel Ondina.

Captain Oishi Tamotsu acted after seeing the Hokoku Maru sinking as a "Major War Criminal": he had the boats and rafts of Ondina mitrilleren. All boats leak were shot, some people were seriously injured. The chief engineer and three Chinese sailors were slain.

According to Japanese beliefs belonged to a merchant ship as a warship to behave.

The Aikoku Maru turned now and was drowned picking up the raider Hokoku Maru sank. Of the 354 heads were 76 people killed, including Captain Hiroshi Imasato. When all swimming in Japanese board, turned the enemy back to the raider Ondina. Because it still drove, the raider again launched a torpedo. This, however, missed the tanker. The Japanese gave now's beyond. She began to feel unsafe in an area where Allied cruisers in the neighborhood could be. The Aikoku Maru left the Ondina and its survivors in lifeboats at some distance the course of events await their fate and disappeared from Singapore to Rabaul.

After the raider disappeared gathered the crew in the lifeboat at a distance of four miles of the Ondina.

We analyzed the crew were killed or wounded, nor was there general ship board account. Baker suggested to the ship to return to seek water and food to reach the wreck. In the vicinity of the ship asked Baker to come to a few volunteers to go with him aboard. On deck showed that the ship had sunk much deeper since the time the crew had abandoned ship. The thought was that it probably would be possible to maintain the ship. Through various valves open again, the Ondina 'right' to lie. Research in the engine showed that in "low" level was damaged.

For seven hours in the evening were any survivors back on board the Ondina, many fires were extinguished.

Course was put back to Fremantle. The heavily damaged tanker, which originally sailed with 35 degrees heel, reached the port on November 18.

On arrival it was learned that the Bengal, which the crew had already written off the Ondina, November 17 at the port of Diego Garcia had met.

The Ondina was the first merchant ship after the liberation was a Dutch port. The ship was awarded the Royal Mention 'dispatches'. Horsman (posthumous) and Bakker were awarded the Military William Order.

Captain Oishi Tamotsu was never prosecuted for mitrailleren of the survivors of the Ondina.

Masters Tamotsu Oishi and Hiroshi Imazato were posthumously promoted to Rear Admiral.

Of the original five raiders were sunk, the victory of the Bengal Ondina and then made sure that the Japanese Imperial Navy looting and hijacking of the merchant ships in the Indian Ocean was discontinued.

Literature

- KWL Bezemer, History of the Dutch Merchant Marine in World War II, Elsevier, Amsterdam / Brussels, MCMLXXXVI.
- B. Edwards, "Blood & Bushido: Japanese Atrocities at Sea, 1941-1945".
- B. Edwards, 'Beware the Gray Widow-Maker: The Ungoing Harvest of the Sea, Brick Tower, 2004.
- Hampshire AC, "Lilliput Fleet", William Kimber, London, 1957.
- Cellar A.R. , ' "Ondina" revenge "Genota", "in the" blue flag " , 38th Jaarg. No 12, 1983.
- A. Kroese, "Holland's Navy in War ' , The Netherland Publishing Company, London, 1944.

- Review of the Week, "A tanker fights with two warships by BB ... Bakker" No. 8, November 20, 1948.
- Münchingen L.L. von, "The Dutch merchant fleet in the Second World War".
- 'Orange', 1st Year No. 11, Melbourne, 1943.
- Poniewrski B., "HMAS Sydney Inquiry 1997 – Submission".
- Prime Minister's Office, "Scrap Book 3", Sydney, 1942.
- SW Roskill, "War at Sea 1939-1945, Volume II The Period of Balance" in "History of the Second World War", London, 1956.
- Satyindra Singh AVSM, "Blueprint to Bluewater, The Indian Navy 1951-65".
- Sukani, "Hearts of Oak", in: "India Review", Washington, December 2008.
- Supplement to The London Gazette, July 12, 1948 (No. 38,349).
- The London Gazette: 29 January 1943, 30 July 1943, 17 September 1946, 8 and 9 July 1948.
- The Naval Review, "Actions against raiders", Vol. XXXVI, No. 4, November 1948.
- Valkenier WAJP, "At the very end", Lanasta, Emmen, 2008.
- K. Wolf, "Twelve days Skipper," in "Panorama", 43rd Jaarg. No. 3, 1956.